

Det ærede Medlem mente, at jeg var gaaet noget let hen over de ca. 5 Mill. Kr., der i de sidste Aar ere anvendte til de sjællandske Statsbaner, idet det var en selvfølge, at disse Anlæg ikke endnu kunde have givet nogen Indtægt. Det skal jeg villig erkjende, jeg mindes i Diebliffet ikke bestemt mine Udtalelser om dette Punkt, men jeg tror i ethvert Fald ikke, at jeg har udtalt Noget, som stræbte at tilføre det. Hvad jeg gjør gjældende, er, at naar vi ville regne ud i Fremtiden, saa maa vi regne paa de positive Erfaringer, der foreligge, og jeg kan ikke tage med i Beregningen den mulige Rente af disse Anlæg, før jeg har set, hvor stor den vilde blive; og naar det ærede Medlem gjorde noget Ragnende gjældende med Hensyn til de 33 Mill. Kr., der ere anvendte til de jydsk-sjyenske Baner, vil jeg dertil svare, at jeg tror ialtfald, at jeg har ret god Grund til at stille mig noget tvivlende og meget forbeholdende overfor det fremtidige Resultat af disse Formueanvendelser; thi jeg holder mig her til det simple Faktum, at vi i 1876—77 havde en Indtægt af de jydsk-sjyenske Statsbaner, der var lidt større end den, vi havde i 1882—83, og lidt større end den, der var paaregnet for Aaret 1883—84 eller 1884—85, jeg huster ikke hvilket, saa at der altsaa slet ikke er opnaaet nogen Rente af de ca. 20 Mill. Kr., som siden den Tid ere anvendte. Ganske vist gjælder det ogsaa her, at en Del af disse Millioner er anvendt i de sidste Aar, og at det er vanskeligt at paavise Resultatet deraf, men det er dog lidt betænkeligt, at der slet ikke er kommet nogen finantiel Fremgang siden 1876—77, til Trods for at vi i Løbet af disse Aar have anvendt ca. 20 Mill. Kr. i dette Diemed. Naar den ærede sidste Taler ret udførlig dvælede ved vor Jernbaneudvikling i det Hele, skal jeg ikke her komme ind derpaa. Jeg tror, at det ligger lidt for fjernt fra Traktaten og Lovloven, til at man her bør fordybe sig deri. Men jeg skal kun udtale det Ønske, at det ærede Medlem noget tidligere havde fremsat disse Anskuelser om den Jernbanepolitik, man skulde have fulgt for at undgaa de Resultater, der ere fremkomne af de sidste 10 Aars Jernbanepolitik. (Berg: Det har jeg gjort). Jeg skjønner ikke, at det ærede Medlem har gjort det. Jeg maa ialtfald tilstaa, at jeg har ingen bestemt Erindring derom. Hvad jeg derimod mindes, er særlig med Hensyn til Kjøbet af de sjællandske Baner, at det ærede Medlem var Ordfører for det Udvalg, der indstillede det paagjældende Lovforslag til Vedtagelse, og at vi i Udvalget alle vare enige med ham derom. Jeg siger det altsaa ikke som nogen Bebreidelse eller Dabel — idet

der i Udvalget kun var et Mindretal paa eet Medlem, nemlig det ærede Medlem for Frederiksborgs Amts 3die Valgkreds (Dinesen), som ikke vilde indstille Lovforslaget til Vedtagelse, fordi han forudsatte, at dets Vedtagelse vilde føre til, at man stillede saadanne Fordringer om Lempelser for de Rejsende og for Godsbefordringen, at Indtægten snarest vilde blive nedadgaaende, medens et andet Medlem, den nuværende Kultusminister (Scavenius), vel sluttede sig til Indstillingen om Vedtagelse, men med noget Forbehold og nogen Betænkelighed i lignende Retning. Søvrigt var Udvalget enigt om at gjøre Indstilling om Kjøbet paa den Maade, hvorpaa det er foregaaet, og uden at der, saavidt jeg mindes, blev gjort noget Forbehold eller givet nogen Anthydning af, at man skulde have iværksat Kjøbet paa anden Maade og have besluttet at afdrage og forrente disse Penge med $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig, som det ærede Medlem nu mener. Jeg tilstaa, at det ikke er mig ganske klart, hvorledes dette skulde foregaa; men det vil maaske blive mig klarere, naar jeg saar læst det ærede Medlems Foredrag. Naar det ærede Medlem nu af dette Blifft tilbage paa Fortidens Jernbanepolitik vil drage den Slutning, som i Diebliffet særlig har Interesse, at vi i Fremtiden ikke behøve at anvende Synderligt paa Jernbaner, og at vi derfor ikke behøve at have noget væsentligt tilovers til slige Diemed, saa tillader jeg mig at være noget tvivlende overfor dette. Jeg tror, at der altid hos en stor Del af Thingets Medlemmer vil være en stærk Tilbøielighed til at interessere sig saa for et, saa for et andet Jernbaneanlæg, og at disse Interessier, navnlig naar de gjenfaldig kombinere og støtte hinanden, altid vilde være mægtige nok til at føre til ikke saa ringe Udgifter paa Jernbaneromraadet. Jeg mindes ialtfald, at det ærede Medlem ikke har været istand til i sin Tid at forhindre f. Ex. Kjøbet af den østjydske Bane eller Anlægget af andre Baner, som han nu finder mindre heldige. Jeg tror derfor, at naar man vil være lidt forsigtig, maa man regne med den naturlige Tilbøielighed hos Befolkningen i det Hele og hos dens Repræsentanter her i Salen til at interessere sig for Udvidelser af bestaaende Baner og mulig Anlæg af nye Baner og Løstelser med Hensyn til Banernes Drift. Søvrigt maa jeg bemærke, at det forekommer mig, at disse 86 Millioner, som det ærede Medlem nævnte vare udgivne til Anlæg og Kjøb af Jernbaner, dog ingenlunde have været saa ufrugtbare for Borgerne, som det ærede Medlem vilde gjøre dem. De have været lidt frugtbare for Stats-